

EGYEZMÉNY A MAGYAR NÉPKÖZTÁRSASÁG KORMÁNYA ÉS A SVÉD KIRÁLYSÁG KORMÁNYA KÖZÖTT A KETTŐS ADÓZTATÁS ELKERÜLÉSÉRE A JÖVEDELEM- ÉS A VAGYONADÓK TERÜLETÉN

A Magyar Népköztársaság Kormánya és a Svéd Királyság Kormánya

Figyelembe véve az Európai Biztonsági és Együttműködési Konferencia Záróokmányában lefektetett elveket, és attól az óhajtól vezetve, hogy elkerüljék a kettős adóztatást a jövedelem- és a vagyonadók területén,

Megkötötték a következő Egyezményt:

1. Cikk

Személyi hatály

Az Egyezmény azokra a személyekre terjed ki, akik az egyik Szerződő Államban vagy mindkét Szerződő Államban illetőséggel bírnak.

2. Cikk

Az Egyezmény alá eső adók

(1) Az Egyezmény, a beszedés módjára való tekintet nélkül, azokra az adókra terjed ki, amelyeket a jövedelem és a vagyon után az egyik Szerződő Állam vagy annak helyi hatóságai részére beszednek.

(2) Jövedelem- és vagyonadóknak tekintendők mindazok az adók, amelyeket a teljes jövedelem, a teljes vagyon, vagy a jövedelem vagy vagyon részei után beszednek, ideértve az ingó vagy ingatlan vagyon elidegenítéséből származó nyereség utáni adókat, valamint az értéknövekedési adókat.

(3) Azok a jelenleg létező adók, amelyekre az Egyezmény kiterjed, a következők:

a) a Magyar Népköztársaságban:

(i) a jövedelemadók;

(ii) a nyereségadók;

(iii) a társasági különadó;

(iv) a házadó;

(v) a házértékadó;

(vi) a telekadó;

(vii) a községfejlesztési hozzájárulás;

(viii) a kereskedelmi társaságok osztalék és nyereség kifizetése utáni illeték

(a továbbiakban „magyar adó”).

b) Svédországban:

(i) az állami jövedelemadó (den statliga inkomstskatten) beleértve a tengerészadót (sjömansskatten) és a kuponadót (kupongskatten);

(ii) a társaságok fel nem osztott nyeresége utáni adó (ersättningskatten) és az alaptőke csökkentésével vagy a társaság felszámolásával kapcsolatos felosztás utáni adó (utskiftningsskatten);

- (iii) a hivatásos előadóművészek adója (bevillningsavgifte för vissa offentliga föreställningar);
 - (iv) a kommunális jövedelemadó (den kommunala inkomstskatten); és
 - (v) az állami vagyonadó (den statliga förmögenhetsskatten)
- (a továbbiakban „svéd adó”).

- Az Egyezmény alkalmazandó azokra az azonos vagy lényegében hasonló jellegű adókra is, amelyeket a Szerződő Államok bármelyikében az Egyezmény aláírása után a jelenleg létező adók mellett vagy azok helyett bevezetnek. A Szerződő Államok illetékes hatóságai minden évben értesíteni fogják egymást a vonatkozó adójogszabályaikban végrehajtott bármely lényeges változásról.

3. Cikk

Általános meghatározások

(1) Az Egyezmény értelmében, ha a szövegösszefüggés mást nem kíván:

a) a „Magyar Népköztársaság” kifejezés, földrajzi értelemben, a Magyar Népköztársaság területét jelenti;

b) a „Svédország” kifejezés jelenti a Svéd Királyságot és magában foglalja a Svédország parti tengerén kívüli bármely olyan területet, amelyen belül Svédország jogszabályaival és a nemzetközi joggal összhangban a tengerfenék vagy altalaja természeti kincseinek feltárása és kiaknázása tekintetében Svédország joga gyakorolható;

c) a „személy” kifejezés magában foglalja a természetes személyt, a társaságot és minden más személyi egyesülést;

d) a „társaság” kifejezés jelenti a jogi személyeket vagy azokat a jogalanyokat, amelyeket az adóztatás szempontjából jogi személyeknek tekintenek;

e) „az egyik Szerződő Állam vállalkozása” és „a másik Szerződő Állam vállalkozása” kifejezés az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy, illetőleg a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy által folytatott vállalkozást jelent;

f) a „nemzetközi forgalom” kifejezés jelent minden olyan szállítást, amelyet egy olyan vállalkozás által üzemeltetett tengeri hajó, légitársaság vagy közúti szállítást végző jármű bonyolít le, amelynél a tényleges üzemeltetés helye az egyik Szerződő Államban van, kivéve, ha a tengeri hajót, a légitársaságot vagy a közúti szállítást végző járművet csak a másik Szerződő Államban levő helyek között üzemeltetik;

g) az „állampolgár” kifejezés jelenti:

(i) mindazokat a természetes személyeket, akik egyik Szerződő Állam állampolgárságával rendelkeznek;

(ii) mindazokat a jogi személyeket, személyi társaságokat és társulásokat, amelyeknek ez a jogi helyzete az egyik Szerződő Állam jogszabályaiból származik;

h) az „illetékes hatóság” kifejezés

(i) a Magyar Népköztársaságban a pénzügyminisztert vagy meghatalmazott képviselőjét;

(ii) Svédországban a költségvetési minisztert vagy meghatalmazott képviselőjét jelenti.

(2) Az Egyezménynek az egyik Szerződő Állam által történő alkalmazásánál, ha a szövegösszefüggés mást nem kíván, bármely, abban meg nem határozott kifejezésnek olyan

értelme van, mint amilyent arra nézve ennek az Államnak azokra az adókra vonatkozó jogszabályai megállapítanak, amelyekre az Egyezmény alkalmazást nyer.

4. Cikk

Lakóhely az adózás szempontjából

(1) Az Egyezmény értelmében az „egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy” kifejezés olyan személyt jelent, aki ennek az Államnak a jogszabályai szerint, ott lakóhelye, állandó tartózkodási helye, üzletvezetésének helye vagy más hasonló ismérv alapján adóköteles. Ez a kifejezés azonban nem vonatkozik olyan személyre, aki ebben az Államban csak ebben az Államban levő forrásokból származó jövedelem vagy az ott levő vagyon alapján adóköteles.

(2) Amennyiben egy természetes személy az [\(1\) bekezdés](#) rendelkezései szerint mindkét Szerződő Államban illetőséggel bír, helyzetére a következők érvényesek:

a) ez a személy abban az Államban tekintendő illetőséggel bírónak, amelyben állandó lakóhellyel rendelkezik; ha mindkét Államban rendelkezik állandó lakóhellyel, úgy abban az Államban tekintendő illetőséggel bírónak, amelyben létérdekeinek központja van;

b) amennyiben nem határozható meg, hogy a személy létérdekeinek központja melyik Államban van, vagy ha az Államok egyikében sem rendelkezik állandó lakóhellyel, úgy abban az Államban tekintendő illetőséggel bírónak, amelyben szokásos tartózkodási helye van;

c) amennyiben a személynek mindkét Államban van, vagy egyikben sincs szokásos tartózkodási helye, úgy abban az Államban tekintendő illetőséggel bírónak, amelynek állampolgára;

d) amennyiben a személy mindkét Államnak, vagy egyiknek sem állampolgára, úgy a Szerződő Államok illetékes hatóságai kölcsönös egyetértéssel rendezik a kérdést.

(3) Amennyiben más, mint egy természetes személy az [\(1\) bekezdés](#) rendelkezései szerint mindkét Szerződő Államban illetőséggel bír, úgy abban az Államban tekintendő illetőséggel bírónak, amelyben tényleges üzletvezetésének helye van.

5. Cikk

Telephely

(1) Az Egyezmény értelmében a „telephely” kifejezés állandó üzleti berendezést jelent, amellyel a vállalkozás üzleti tevékenységét egészben vagy részben kifejti.

(2) A „telephely” kifejezés magában foglalja különösen:

a) a vezetés helyét;

b) a fiókot;

c) az irodát;

d) a gyártelepet;

e) a műhelyt, és

f) a bányát, az olaj- és földgázkutatót, a kőfejtőt vagy a természeti kincsek kiaknázására szolgáló bármely más telepet.

(3) Az építési kivitelezés vagy szerelés csak akkor képez telephelyet, ha időtartama 12 hónapot meghalad.

(4) Tekintet nélkül e cikk előző rendelkezéseire nem tekintendők „telephelynek”:

a) azok a berendezések, amelyeket kizárólag a vállalkozás javainak vagy áruinak raktározására, kiállítására vagy kiszolgáltatására használnak;

b) a vállalkozás javainak vagy áruinak olyan készletei, amelyeket kizárólag raktározás, kiállítás vagy kiszolgáltatás céljából tartanak;

c) a vállalkozás javainak vagy áruinak olyan készletei, amelyeket kizárólag abból a célból tartanak, hogy azokat egy másik vállalkozás feldolgozza;

d) az állandó üzleti berendezés, amelyet kizárólag abból a célból tartanak fenn, hogy a vállalkozás részére javakat vagy árukat vásároljanak vagy információkat szerezzenek;

e) az állandó üzleti berendezés, amelyet kizárólag abból a célból tartanak fenn, hogy a vállalkozás részére bármely más, előkészítő vagy kiegészítő jellegű tevékenységet folytassanak;

f) az állandó üzleti berendezés, amelyet kizárólag az a)-e) pontokban említett tevékenységek valamely kombinációjára tartanak fenn, feltéve, hogy az állandó üzleti berendezésnek ebből a kombinációjából származó tevékenysége előkészítő vagy kiegészítő jellegű.

(5) Tekintet nélkül az [\(1\) és \(2\) bekezdések](#) rendelkezéseire, ha egy személy - kivéve a független képviselőt, akire a [\(6\) bekezdés](#) nyer alkalmazást - egy vállalkozás érdekében tevékenykedik és az egyik Szerződő Államban meghatalmazása van, amellyel ott rendszeresen él, arra, hogy a vállalkozás nevében szerződéseket kössön, úgy ez a vállalkozás telephellyel bírónak tekintendő ebben az Államban minden olyan tevékenység tekintetében, amelyet ez a személy a vállalkozás részére kifejt, kivéve, ha az ilyen személy tevékenysége a [\(4\) bekezdésben](#) említett tevékenységekre korlátozódik, amelyek, ha azokat egy állandó üzleti berendezésen keresztül fejtenék ki, az említett bekezdés rendelkezései értelmében nem tennék ezt az állandó üzleti berendezést telephellyé.

(6) A vállalkozást nem lehet úgy tekinteni, mintha annak az egyik Szerződő Államban telephelye lenne csupán azért, mert tevékenységét ebben az Államban alkusz, bizományos vagy más független képviselő útján fejt ki, feltéve, hogy ezek a személyek rendes üzleti tevékenységük keretében járnak el.

(7) Az a tény, hogy az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró társaság egy olyan társaságot ural vagy azt egy olyan társaság uralja, amely a másik Szerződő Államban illetőséggel bír vagy ott (akár telephely útján, akár más módon) fejt ki tevékenységét, önmagában még nem teszi egyik társaságot sem a másik telephelyévé.

6. Cikk

Ingatlan vagyomból származó jövedelem

(1) Az olyan jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy a másik Szerződő Államban fekvő ingatlan vagyomból (beleértve a mező- és erdőgazdasági üzemek jövedelmét) élvez, ebben a másik Szerződő Államban adózható.

(2) Az „ingatlan vagyom” kifejezést annak a Szerződő Államnak a jogszabályai szerint kell meghatározni, amelyben ez a vagyom fekszik. Ez a kifejezés minden esetben magában foglalja az ingatlan vagyom tartozékait, a mező- és erdőgazdasági üzemek élő és holt felszerelését, azokat a jogokat, amelyekre a földtulajdonra vonatkozó magánjogi rendelkezések nyernek alkalmazást, az ingatlan vagyom haszonélvezeti jogát és az ásványlelőhelyek, források és más természeti kincsek kiaknázásáért vagy kiaknázásának jogáért járó változó vagy állandó térítésekre vonatkozó jogokat; tengeri hajók, belvízi hajók és légitjárművek nem tekintendők ingatlan vagyonnak.

(3) Az [\(1\) bekezdés](#) rendelkezései alkalmazandók az ingatlan vagyom közvetlen használatából, bérbe adásából vagy használatának minden más formájából származó jövedelemre.

(4) Az [\(1\) és \(3\) bekezdések](#) rendelkezései a vállalkozás ingatlan vagyonából származó jövedelemre és a szabad foglalkozás gyakorlására szolgáló ingatlan vagyonból származó jövedelemre is alkalmazandók.

7. Cikk

Vállalkozási nyereség

(1) Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának nyeresége csak abban az Államban adóztatható, kivéve, ha a vállalkozás tevékenységét a másik Szerződő Államban egy ott levő telephely útján fejti ki. Amennyiben a vállalkozás ily módon fejti ki tevékenységét, úgy a vállalkozás nyeresége a másik Államban adóztatható, azonban csak olyan mértékben, amilyen mértékben az ennek a telephelynek tudható be.

(2) A [\(3\) bekezdés](#) rendelkezéseit fenntartva, ha az egyik Szerződő Állam vállalkozása tevékenységét a másik Szerződő Államban egy ott levő telephely útján fejti ki, úgy ennek a telephelynek mindegyik Szerződő Államban azokat a nyereségeket kell betudni, amelyeket akkor érhetne el, ha azonos vagy hasonló tevékenységet azonos vagy hasonló feltételek mellett, mint önálló vállalkozás fejtene ki és azzal a vállalkozással lebonyolított forgalmában, amelynek telephelye, teljesen független lenne.

(3) A telephely nyereségének megállapításánál levonhatók a telephely miatt felmerült költségek, beleértve az üzletvezetési és általános ügyviteli költségeket, tekintet nélkül arra, hogy abban az Államban merültek-e fel, ahol a telephely fekszik, vagy máshol.

(4) A telephelynek nem tudható be nyereség javaknak vagy áruknek ezen telephely által a vállalkozás részére történő pusztá vásárlása, vagy javaknak vagy áruknek e telephely részére, annak használatára történő pusztá kiszolgáltatása miatt.

(5) Az előző bekezdések céljaira a telephelynek betudandó nyereségeket évről évre azonos módon kell megállapítani, hacsak alapos és elégséges ok nincs az ellenkezőjére.

(6) Amennyiben a nyereség olyan jövedelemtételt tartalmaz, amelyekkel az Egyezmény más cikkei külön foglalkoznak, úgy azoknak a cikkeknek a rendelkezéseit e cikk rendelkezései nem érintik.

8. Cikk

Nemzetközi szállítás

(1) Az a nyereség, amely tengeri hajóknak, légi járműveknek vagy közúti szállítást végző járműveknek a nemzetközi forgalomban való üzemeltetéséből származik, csak abban a Szerződő Államban adóztatható, ahol a vállalkozás tényleges üzletvezetésének helye van.

(2) Ha a nemzetközi forgalomban hajózási tevékenységet folytató vállalkozás tényleges üzletvezetésének helye egy tengeri hajó fedélzetén van, úgy e hely abban a Szerződő Államban levőnek tekintendő, amelyikben a tengeri hajó hazai kikötője fekszik, vagy, hazai kikötő hiányában, abban a Szerződő Államban, amelyben a tengeri hajó üzemben tartója illetőséggel bír.

(3) A Scandinavian Airlines System (SAS) légi közlekedési konzorcium által élvezett nyereség tekintetében az [\(1\) bekezdés](#) rendelkezései a nyereségnek csupán arra a részére nyernek alkalmazást, amely megfelel a Scandinavian Airlines System (SAS) svéd partnere, az AB Aerotransport (ABA), e konzorciumban levő részesedésének.

(4) Az [\(1\) bekezdés](#) rendelkezései alkalmazandók azokra a nyereségekre is, amelyek valamely poolban, közös üzemeltetésben vagy nemzetközi üzemeltetésű szervezetben való részvételből származnak.

(5) Az [\(1\), \(3\) és \(4\) bekezdések](#) rendelkezései akkor is alkalmazandók, ha a vállalkozásnak a másik Államban áruk vagy személyek szállítására ügynöksége van. Ez azonban csak olyan tevékenységekre érvényes, amelyek közvetlen kapcsolatban vannak a tengerhajózási, légi és közúti szállítással, ide értve az azokkal kapcsolatos kiegészítő jellegű tevékenységeket is.

9. Cikk

Kapcsolt vállalkozások

(1) Amennyiben

a) az egyik Szerződő Állam vállalkozása közvetlenül vagy közvetve a másik Szerződő Állam vállalkozásának üzletvezetésében, ellenőrzésében, vagy tőkéjében részesedik, vagy

b) ugyanazok a személyek közvetlenül vagy közvetve az egyik Szerződő Állam vállalkozásának és a másik Szerződő Állam vállalkozásának üzletvezetésében, ellenőrzésében, vagy tőkéjében részesednek,

és ezekben az esetekben a két vállalkozás egymás között kereskedelmi vagy pénzügyi kapcsolataikra tekintettel olyan feltételekben állapodik meg, vagy olyan feltételeket szab, amelyek eltérnek azoktól, amelyekben független vállalkozások egymással megállapodnának, úgy az a nyereség, amelyet a vállalkozások egyike e feltételek nélkül elért volna, e feltételek miatt azonban nem ért el, ennek a vállalkozásnak a nyereségéhez hozzászámítható és megfelelően megadóztatható.

(2) Amennyiben az egyik Szerződő Állam valamely vállalkozásának nyereségéhez hozzászámítja - és megfelelően megadóztatja - azt a nyereséget, amely után a másik Szerződő Állam egyik vállalkozását a másik Államban megadóztatták és az így hozzászámított nyereség olyan nyereség, amelyet az először említett Állam vállalkozása elért volna, ha a két vállalkozás olyan feltételekben állapodott volna meg egymással, mint amelyekben független vállalkozások egymással megállapodtak volna, úgy ennek a másik Államnak megfelelően ki kell igazítania az ilyen nyereségre ott kivetett adó összegét. E kiigazítás megállapításánál figyelembe kell venni az Egyezmény egyéb rendelkezéseit, és a Szerződő Államok illetékes hatóságai, ha szükséges, tanácskoznak egymással.

10. Cikk

Osztalék

(1) Az osztalék, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró társaság a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek fizet, ebben a másik Államban adóztatható.

(2) Mindazonáltal ez az osztalék abban a Szerződő Államban is, amelyben az osztalékot fizető társaság illetőséggel bír, ennek az Államnak a jogszabályai szerint megadóztatható, de ha a kedvezményezett az osztalék hasznélzója, az így megállapított adó nem haladhatja meg:

a) az osztalék bruttó összegének 5 százalékát, ha az osztalék hasznélzója olyan társaság (kivéve a személyi társaságot), amelynek az osztalékot fizető társaság tőkéjének legalább 25 százaléka közvetlen tulajdonában van;

b) az osztalék bruttó összegének 15 százalékát minden egyéb esetben.

Ez a bekezdés nem érinti a társaság adóztatását azon nyereség után, amelyből az osztalékot fizetik.

(3) Az e cikkben használt „osztalék” kifejezés részvényekből, bányarészjegyekből, alapítói érdekeltségéből, vagy nyereségrészesedést biztosító más jogokból - kivéve a követeléseket - származó jövedelmet, valamint egyéb társasági jogokból származó olyan jövedelmet jelent,

amely annak az Államnak a jogszabályai szerint, amelyben a nyereséget felosztó társaság illetőséggel bír, a részvényekből származó jövedelemmel azonos adóztatási elbírálás alá esik.

(4) Tekintet nélkül az [\(1\) bekezdés](#) rendelkezéseire, azt az osztalékot, amelyet a Magyar Népköztársaságban illetőséggel bíró társaság egy Svédországban illetőséggel bíró társaságnak fizet, ki kell venni a svéd adóztatás alól olyan mértékben, amilyen mértékben az osztalékot a svéd jogszabályok szerint kivették volna az adóztatás alól, ha mindkét társaság svéd társaság lett volna.

(5) Az [\(1\) és \(2\) bekezdések](#) rendelkezései nem alkalmazandók, ha az osztalék egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró haszonhúzója a másik Szerződő Államban, amelyben az osztalékot fizető társaság illetőséggel bír, egy ott levő telephely útján tevékenységet fejt ki, vagy egy ott levő állandó berendezés segítségével szabad foglalkozást űz, és az érdekelttség, amely után az osztalékot fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó berendezéshez tartozik. Ebben az esetben a 7. Cikk vagy a 14. Cikk rendelkezései nyernek, az esettől függően, alkalmazást.

(6) Ha az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró társaság nyereséget vagy jövedelmet élvez a másik Szerződő Államból, úgy ez a másik Állam nem adóztathatja meg a társaság által fizetett osztalékot, kivéve, ha az osztalékot ebben a másik Államban illetőséggel bíró személynek fizetik, vagy ha az érdekelttség, amely után az osztalékot fizetik, ténylegesen ebben a másik Államban levő telephelyhez vagy állandó berendezéshez tartozik, sem pedig a társaság fel nem osztott nyereségét nem veheti a társaság fel nem osztott nyeresége után kivetett adó alá, még akkor sem, ha a kifizetett osztalék vagy a fel nem osztott nyereség egészben vagy részben ebben a másik Államban elért nyereségből vagy jövedelemből áll.

11. Cikk

Kamat

(1) A kamat, amely az egyik Szerződő Államból származik és amelyet a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek fizetnek, csak ebben a másik Államban adóztatható, ha az a személy a kamat haszonhúzója.

(2) Az e cikkben használt „kamat” kifejezés mindenfajta követelésből származó jövedelmet jelent, akár biztosítva van jelzálogjoggal, akár nem, és akár ad jogot az adós nyereségeiben való részesedésre, akár nem, különösen pedig állami kölcsönökből és kötvényekből vagy adósságlevelekből származó jövedelmet jelent, beleértve az ilyen kölcsönökhöz, kötvényekhez vagy adósságlevekhez kapcsolódó prémiumot és jutalmat.

(3) Az [\(1\) bekezdés](#) rendelkezései nem alkalmazandók, ha a kamat egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró haszonhúzója a másik Szerződő Államban, amelyből a kamat származik, egy ott levő telephely útján tevékenységet fejt ki, vagy egy ott levő állandó berendezés segítségével szabad foglalkozást űz, és a követelés, amely után a kamatot fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó berendezéshez tartozik. Ebben az esetben a 7. Cikk vagy a 14. Cikk rendelkezései nyernek, az esettől függően, alkalmazást.

(4) Ha a kamatot fizető személy és a kamat haszonhúzója vagy mindkettő és egy másik személy között különleges kapcsolatok állnak fenn és emiatt a kamat összege azon követeléshez mérten, amely után fizetik, meghaladja azt az összeget, amelyben a kamatot fizető és a kamat haszonhúzója ilyen kapcsolatok nélkül megállapodtak volna, úgy e cikk rendelkezéseit csak az utóbb említett összegre kell alkalmazni. Ebben az esetben a többletösszeg mindegyik Szerződő Állam jogszabályai szerint és az Egyezmény más rendelkezéseinek figyelembevételével adóztatható.

12. Cikk

Licencdíj

(1) A licencdíj, amely az egyik Szerződő Államból származik és amelyet a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek fizetnek, csak ebben a másik Államban adóztatható, ha az a személy a licencdíj hasznhúzója.

(2) Az e cikkben használt „licencdíj” kifejezés azt a bármilyen jellegű térítést jelenti, amelyet irodalmi, művészeti vagy tudományos művek (beleértve a mozgóképfilmeket és rádió vagy televíziós közvetítésre szolgáló filmeket vagy hangszalagokat) szerzői jogának, szabadalmak, védjegyek, minták vagy modellek, tervek, titkos formulák vagy eljárások használatáért vagy használati jogáért, vagy ipari, kereskedelmi vagy tudományos felszerelések használatáért vagy használati jogáért vagy ipari, kereskedelmi vagy tudományos tapasztalatok közléséért fizetnek.

(3) Az [\(1\) bekezdés](#) rendelkezései nem alkalmazandók, ha a licencdíj egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró hasznhúzója a másik Szerződő Államban, amelyből a licencdíj származik, egy ott levő telephely útján tevékenységet fejt ki, vagy egy ott levő állandó berendezés segítségével szabad foglalkozást üz, és a jog vagy vagyoni érték, amely után a licencdíjat fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó berendezéshez tartozik. Ebben az esetben a 7. Cikk vagy a 14. Cikk rendelkezései nyerne, az esettől függően, alkalmazást.

(4) Ha a licencdíjat fizető személy és a licencdíj hasznhúzója, vagy mindkettő és egy másik személy között különleges kapcsolatok állnak fenn és emiatt a licencdíj összege azon használathoz, joghoz vagy információhoz mérten, amely után fizetik, meghaladja azt az összeget, amelyben a licencdíjat fizető és a licencdíj hasznhúzója ilyen kapcsolatok nélkül megállapodott volna, úgy e cikk rendelkezéseit csak az utóbb említett összegre kell alkalmazni. Ebben az esetben a többletösszeg mindegyik Szerződő Állam jogszabályai szerint és az Egyezmény más rendelkezéseinek figyelembevételével adóztatható.

13. Cikk

Elidegenítésből származó nyereség

(1) Az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek a 6. Cikkben meghatározott és a másik Szerződő Államban fekvő ingatlan vagyon elidegenítéséből származó nyeresége, vagy az a nyeresége, amely egy olyan társaság részvényének vagy abban levő hasonló jogoknak az elidegenítéséből származik, amelynek vagyona főleg ilyen ingatlan vagyonból áll, ebben a másik Államban adóztatható.

(2) Az olyan ingó vagyon elidegenítéséből származó nyereség, amely az egyik Szerződő Állam vállalkozása másik Szerződő Államban levő telephelyének üzemi vagyona, vagy amely egy olyan állandó berendezéshez tartozik, amellyel az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy szabad foglalkozás gyakorlása céljából a másik Szerződő Államban rendelkezik, beleértve az olyan nyereséget, amelyet egy ilyen telephelynek (egyedül vagy az egész vállalkozással együtt történő) elidegenítéséből, vagy egy ilyen állandó berendezésnek az elidegenítéséből elérnek, ebben a másik Államban adóztatható.

(3) A nemzetközi forgalomban üzemeltetett tengeri hajók, légi járművek vagy közúti szállítást végző járművek, valamint az ilyen tengeri hajók, légi járművek vagy közúti szállítást végző járművek üzemeltetésére szolgáló ingó vagyon elidegenítéséből származó nyereség csak abban a Szerződő Államban adóztatható, ahol a vállalkozás tényleges üzletvezetésének helye van.

(4) Az [\(1\)](#), [\(2\)](#) és [\(3\) bekezdésekben](#) nem említett vagyon elidegenítéséből származó nyereség csak abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben az elidegenítő illetőséggel bír.

14. Cikk

Szabad foglalkozás

(1) Az olyan jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy szabad foglalkozásból, vagy más önálló jellegű tevékenységből élvez, csak ebben az Államban adóztatható, kivéve, ha a személy tevékenységének kifejtéséhez a másik Szerződő Államban rendszeresen állandó berendezéssel rendelkezik.

Amennyiben a személy ilyen állandó berendezéssel rendelkezik, úgy a jövedelem a másik Államban adóztatható, de csak annyiban, amennyiben az ennek az állandó berendezésnek tudható be.

(2) A „szabad foglalkozás” kifejezés magában foglalja különösen az önállóan kifejtett tudományos, irodalmi, művészeti, nevelési vagy oktatási tevékenységet, valamint az orvosok, ügyvédek, mérnökök, építészek, fogorvosok és könyvszakértők önálló tevékenységét.

15. Cikk

Nem önálló munka

(1) A 16., 18., 19. és 20. Cikk rendelkezéseinek fenntartásával, a fizetés, a bér és más hasonló térítés, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy nem önálló munkáért kap, csak ebben az Államban adóztatható, kivéve, ha a munkát a másik Szerződő Államban végzik. Amennyiben a munkát ott végzik, úgy az ezért kapott térítés ebben a másik Államban adóztatható.

(2) Tekintet nélkül az [\(1\) bekezdés](#) rendelkezéseire, az a térítés, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy a másik Szerződő Államban végzett nem önálló munkáért kap, csak az először említett Államban adóztatható, ha

a) a kedvezményezett a másik Államban a vonatkozó naptári évben nem tartózkodik összesen 183 napot meghaladó időszakban vagy időszakokban, és

b) a térítést olyan munkaadó fizeti vagy olyan munkaadó nevében fizetik, aki nem bír illetőséggel a másik Államban, és

c) a térítést nem a munkaadónak a másik Államban levő telephelye vagy állandó berendezése viseli.

(3) Tekintet nélkül e cikk előző rendelkezéseire, a nemzetközi forgalomban üzemeltetett tengeri hajó, légi jármű vagy közúti szállítást végző jármű fedélzetén végzett nem önálló munkáért járó térítés abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben a vállalkozás tényleges üzletvezetésének helye van. Az a térítés, amelyet egy Svédországban illetőséggel bíró személy a Scandinavian Airlines System (SAS) légi közlekedési konzorcium által a nemzetközi forgalomban üzemeltetett légi jármű fedélzetén végzett nem önálló munkáért kap, csak Svédországban adóztatható.

16. Cikk

Igazgatótanácsi térítés

Az igazgatótanácsi térítés és más hasonló fizetés, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy olyan minőségében élvez, mint a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró társaság igazgatótanácsának vagy más hasonló szervének a tagja, ebben a másik Államban adóztatható.

17. Cikk

Művészek és sportolók

(1) Tekintet nélkül a 14. és 15. Cikk rendelkezéseire, az olyan jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró előadóművész, mint színpadi, film-, rádió- vagy televíziós

művész, vagy zeneművész, vagy sportoló élvez ilyen minőségében a másik Szerződő Államban kifejtett személyes tevékenységéből, ebben a másik Államban adóztatható.

(2) Amennyiben egy előadóművész vagy egy sportoló által ilyen minőségben, személyesen kifejtett tevékenységből származó jövedelmet nem az előadóművésznak vagy a sportolónak magának, hanem más személynek kell betudni, úgy ez a jövedelem, tekintet nélkül a 7., 14., és 15. Cikk rendelkezéseire, abban a Szerződő Államban adóztatható, ahol az előadóművész vagy a sportoló tevékenységét kifejtette, ha ezen személy fölött az előadóművész vagy a sportoló közvetlenül vagy közvetve ellenőrzést gyakorol.

(3) Tekintet nélkül e cikk [\(1\) bekezdésének](#) rendelkezéseire, az [\(1\) bekezdésben](#) meghatározott és az egyik Szerződő Államban kifejtett ilyen tevékenységből származó jövedelem mentes az adó alól ebben az Államban, amennyiben a tevékenységet a Szerződő Államok között létrejött kulturális egyezmény keretében fejtik ki, vagy jelentős mértékben a másik Szerződő Állam állami alapjaiból támogatják.

18. Cikk

Nyugdíj

A 19. Cikk [\(2\) bekezdésében](#) foglalt rendelkezések fenntartásával, a nyugdíj és más hasonló térítés, mely korábbi, nem önálló munkáért jár, a járadék vagy a juttatás, amelyet a társadalombiztosítási törvény alapján az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek fizetnek, abban a Szerződő Államban adóztatható, ahol keletkezik.

19. Cikk

Közszolgálat

(1) *a)* A nem nyugdíj jellegű térítés, amelyet az egyik Szerződő Állam vagy annak egyik helyi hatósága fizet egy természetes személynek az ezen Államnak vagy helyi hatóságnak teljesített szolgálatért, csak ebben az Államban adóztatható.

b) Mindazonáltal ez a térítés csak a másik Szerződő Államban adóztatható, ha a szolgálatot ebben az Államban teljesítették és a természetes személy ebben az Államban illetőséggel bír, és;

(i) ennek az Államnak állampolgára; vagy

(ii) nem kizárólag a szolgálat teljesítése céljából vált ebben az Államban illetőséggel bíró személlyé.

(2) *a)* A nyugdíj, amelyet az egyik Szerződő Állam vagy annak egyik helyi hatósága fizet közvetlenül vagy az általa létesített alpból egy természetes személynek az ezen Államnak vagy helyi hatóságnak teljesített szolgálatért csak ebben az Államban adóztatható.

b) Mindazonáltal ez a nyugdíj csak a másik Szerződő Államban adóztatható, ha a természetes személy abban az Államban illetőséggel bír és annak az Államnak az állampolgára.

(3) A 15., 16. és 18. Cikk rendelkezései alkalmazandók az egyik Szerződő Állam vagy annak egyik helyi hatósága által végzett üzleti vagy termelői tevékenységgel kapcsolatos szolgálatért fizetett térítésre vagy nyugdíjra.

20. Cikk

Tanulók

(1) Az az összeg, amelyet olyan tanuló vagy kereskedelmi, műszaki, mezőgazdasági vagy erdőgazdasági gyakornok kap ellátására, tanulmányaira vagy szakmai képzésére, aki közvetlenül az egyik Szerződő Államban tett látogatása előtt a másik Szerződő Államban

illetőséggel bíró személy volt vagy most is az, és aki az először említett Szerződő Államban kizárólag tanulmányi vagy szakmai képzési célból tartózkodik, nem adóztatható ebben az Államban, feltéve, hogy ezeket a fizetéseket részére ezen az Államon kívül levő forrásokból teljesítik. Az ilyen tanulónak olyan ösztöndíjból származó jövedelme, amelyet azért kap, hogy teljes idejű képzésben részesüljön valamely egyetemen vagy más felsőfokú intézményben, illetve az ilyen gyakornoknak a szakmai képzésére kapott jövedelme mentes az adó alól abban a Szerződő Államban, amelyben látogatást tesz.

(2) Az egyik Szerződő Államban levő egyetem vagy más oktatási intézmény hallgatója, aki a másik Szerződő Államban való átmeneti tartózkodása alatt ebben a másik Államban egy naptári évben 100 napot meg nem haladó időszakban a tanulmányaival kapcsolatos szakmai gyakorlat megszerzése céljából nem önálló munkát végez, ebben a másik Államban a nem önálló munkából származó jövedelemnek csak azon része után adóztatható, amely egy naptári hónapban az 1500 svéd koronát vagy annak magyar pénznemben kifejezett ellenértékét meghaladja. Az e bekezdés alapján adott mentesség azonban egy naptári évben összesen nem haladhatja meg a 4500 svéd korona összeget vagy annak magyar pénznemben kifejezett ellenértékét. Az e bekezdés értelmében adózás alól mentesített összegnek magában kell foglalnia az adott naptári évre szóló egyéni levonásokat.

(3) A Szerződő Államok illetékes hatóságai megállapodhatnak az e cikk [\(2\) bekezdésében](#) említett összegek módosításában, amennyiben az a pénz értékének változása, az egyik Szerződő Állam törvényeinek módosulása vagy más hasonló körülmények folytán célszerűnek látszik.

21. Cikk

Egyéb jövedelem

(1) Az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek az Egyezmény előző cikkeiben nem tárgyalt jövedelme, bárhol keletkezzen is, csak ebben az Államban adóztatható.

(2) Az [\(1\) bekezdés](#) rendelkezései nem alkalmazandók a 6. Cikk [\(2\) bekezdésében](#) meghatározott ingatlan vagyontól származó jövedelmen kívüli jövedelemre, ha a jövedelemnek az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró kedvezményezettje a másik Szerződő Államban akár egy ott levő telephely útján tevékenységet fejt ki, akár egy ott levő állandó berendezés segítségével szabad foglalkozást űz, és a jog vagy a vagyon, amelyből a jövedelem származik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó berendezéshez tartozik. Ebben az esetben a 7. Cikk vagy a 14. Cikk rendelkezései nyernek, az esettől függően, alkalmazást.

22. Cikk

Vagyon

(1) A 6. Cikkben említett olyan ingatlan vagyon, amely az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy tulajdonát képezi és a másik Szerződő Államban fekszik, ebben a másik Államban adóztatható.

(2) Az ingó vagyon, amely egy olyan telephely üzemi vagyonának részét képezi, amellyel az egyik Szerződő Állam vállalata a másik Szerződő Államban rendelkezik, vagy az az ingó vagyon, amely az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek a másik Szerződő Államban levő, szabad foglalkozás gyakorlására szolgáló állandó berendezéséhez tartozik, ebben a másik Államban adóztatható.

(3) A nemzetközi forgalomban üzemeltetett tengeri hajókból, légi járművekből és közúti szállítást végző járművekből álló vagyon, és az ilyen tengeri hajók, légi járművek és közúti

szállítást végző járművek üzemeltetésére szolgáló ingó vagyon csak abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben a vállalkozás tényleges üzletvezetésének helye van.

(4) Az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy minden más vagyonrésze csak ebben az Államban adóztatható.

23. Cikk

Kettős adóztatás elkerülése

(1) A Magyar Népköztársaság esetében a kettős adóztatást a következőképpen kell elkerülni:

a) Amennyiben a Magyar Népköztársaságban illetőséggel bíró személy olyan jövedelmet élvez vagy olyan vagyona van, amely az Egyezmény rendelkezései szerint Svédországban adóztatható, úgy a Magyar Népköztársaság, a b) és c) pontokban foglalt rendelkezések fenntartásával, ezt a jövedelmet vagy vagyont kiveszi az adóztatás alól.

b) Amennyiben a Magyar Népköztársaságban illetőséggel bíró személy olyan jövedelmet élvez, amely a 10. Cikk rendelkezései szerint Svédországban adóztatható, úgy a Magyar Népköztársaság levonja ennek a személynek a jövedelme után beszedendő adóból azt az összeget, amely megfelel a Svédországban fizetett adónak. Az így levont összeg azonban nem haladhatja meg a levonás előtt megállapított adónak azt a részét, amely a Svédországból élvezett erre a jövedelemre esik.

c) Amennyiben az Egyezmény bármely rendelkezése szerint valamely, a Magyar Népköztársaságban illetőséggel bíró személy által élvezett jövedelem vagy a tulajdonát képező vagyon ki van véve az adóztatás alól a Magyar Népköztársaságban, a Magyar Népköztársaság mindazonáltal ennek a személynek a többi jövedelmére vagy vagyonára történő adó megállapításánál figyelembe veheti a kivett jövedelmet vagy vagyont.

(2) Svédország esetében a kettős adóztatást a következőképpen kell elkerülni:

a) Az e bekezdés b) pontja és a 10. Cikk [\(4\) bekezdése](#) rendelkezéseinek fenntartásával, ha egy Svédországban illetőséggel bíró személy olyan jövedelmet élvez vagy olyan vagyona van, amely, az Egyezmény rendelkezései értelmében, a Magyar Népköztársaságban adóztatható, úgy Svédország:

i) levonja ennek a Svédországban illetőséggel bíró személynek a jövedelme után beszedendő adóból azt az összeget, amely megfelel a Magyar Népköztársaságban fizetett jövedelemadónak,

ii) levonja ennek a Svédországban illetőséggel bíró személynek a vagyona után beszedendő adóból azt az összeget, amely megfelel a Magyar Népköztársaságban fizetett vagyonadónak.

Az így levont összeg azonban egyik esetben sem haladhatja meg a levonás előtt megállapított jövedelemadónak vagy vagyonadónak azt a részét, amely, az esettől függően, a Magyar Népköztársaságban megadóztatható jövedelemre vagy vagyonra esik.

b) Amennyiben egy Svédországban illetőséggel bíró személy olyan jövedelmet élvez vagy olyan vagyona van, amely az Egyezmény rendelkezései szerint csak a Magyar Népköztársaságban adóztatható, úgy Svédország beszámíthatja ezt a jövedelmet vagy vagyont az adóalapba, de levonja a jövedelemadóból vagy vagyonadóból a jövedelemadónak vagy vagyonadónak azt a részét, amely, az esettől függően, a Magyar Népköztársaságból származó jövedelemre vagy az ott levő vagyonra esik.

24. Cikk

Egyenlő elbánás

(1) Az egyik Szerződő Állam állampolgárai a másik Szerződő Államban nem vethetők sem olyan adóztatás, sem pedig azzal összefüggő olyan kötelezettség alá, amely más vagy terheesebb, mint az az adóztatás és azzal összefüggő kötelezettség, amelynek a másik Állam állampolgárai azonos körülmények között alá vannak vagy alá lehetnek vetve. Ez a rendelkezés, tekintet nélkül az 1. Cikk rendelkezéseire, olyan személyekre is alkalmazandó, akik nem bírnak illetőséggel egyik Szerződő Államban sem.

(2) Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának a másik Szerződő Államban levő telephelyét ebben a másik Államban nem lehet kedvezőtlenebbül adóztatni, mint ennek a másik Államnak azonos tevékenységet folytató vállalkozásait. Ez a rendelkezés nem értelmezendő akként, mintha az egyik Szerződő Államot arra köteleznék, hogy a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személyeknek személyi állapot vagy családi terhek alapján olyan egyéni levonásokat, adókedvezményeket és adómérsékléseket nyújtson, amelyeket a saját területén illetőséggel bíró személyeknek nyújt.

(3) Kivéve azt az esetet, amikor a 9. Cikk [\(1\) bekezdésének](#), a 11. Cikk [\(4\) bekezdésének](#), vagy a 12. Cikk [\(4\) bekezdésének](#) rendelkezései nyernek alkalmazást, az egyik Szerződő Állam vállalkozása által a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek fizetett kamat, licenrdíj és más költség ugyanolyan feltételek mellett levonható a vállalkozás adóztatható nyereségének megállapításánál, mintha azokat az először említett Államban illetőséggel bíró személy részére fizették volna. Hasonlóképpen az egyik Szerződő Állam vállalkozásának a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személlyel szemben fennálló tartozásai ugyanolyan feltételek mellett levonhatók e vállalkozás adóztatható vagyonának megállapításánál, mintha ezek a tartozások az először említett Államban illetőséggel bíró személlyel szemben álltak volna fenn.

(4) Az egyik Szerződő Állam vállalkozásai, amelyeknek tőkéje teljesen vagy részben, közvetlenül vagy közvetve a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró egy vagy több személy tulajdonában vagy ellenőrzése alatt van, az először említett Szerződő Államban nem vethetők sem olyan adóztatás, sem pedig azzal összefüggő olyan kötelezettség alá, amely terheesebb, mint az az adóztatás és azzal összefüggő kötelezettség, amelynek az először említett Állam más hasonló vállalkozásai alá vannak vagy alá lehetnek vetve.

(5) E cikk rendelkezései, tekintet nélkül a 2. Cikk rendelkezéseire, bármilyen fajtájú és megnevezésű adóra alkalmazandók.

25. Cikk

Egyeztető eljárás

(1) Ha egy személy véleménye szerint az egyik Szerződő Állam vagy mindkét Szerződő Állam intézkedései ránézve olyan adóztatáshoz vezetnek vagy fognak vezetni, amely nem felel meg az Egyezmény rendelkezéseinek, úgy, ezeknek az Államoknak a belső jogszabályai szerinti jogorvoslattól függetlenül, ügyét előterjesztheti annak a Szerződő Államnak az illetékes hatóságához, amelyben illetőséggel bír, vagy, ha ügye a 24. Cikk [\(1\) bekezdése](#) alá tartozik, annak a Szerződő Államnak az illetékes hatóságához, amelynek állampolgára. Az ügyet arra az intézkedésre vonatkozó első értesítést követő három éven belül kell előterjeszteni, amely az Egyezmény rendelkezéseinek meg nem felelő adózáshoz vezet.

(2) Ha az illetékes hatóság a kifogást jogosnak találja és maga nincs abban a helyzetben, hogy kielégítő megoldást találjon, úgy törekedni fog az ügyet a másik Szerződő Állam illetékes hatóságával egyetértésben úgy rendezni, hogy az Egyezménynek meg nem felelő adóztatás elkerülhető legyen. Az így létrejött megállapodást alkalmazni kell, bármilyen határidőket írnak is elő a Szerződő Államok belső jogszabályai.

(3) A Szerződő Államok illetékes hatóságai törekedni fognak arra, hogy a nehézségeket vagy kétségeket, amelyek az Egyezmény értelmezésénél vagy alkalmazásánál felmerülnek, egymással egyetértésben eloszlassák. Tanácskozhatnak arról is, hogy miként lehet a kettős adóztatást elkerülni olyan esetekben, amelyeket az Egyezmény nem tartalmaz.

(4) A Szerződő Államok illetékes hatóságai az előző bekezdések értelmében létrehozandó egyetértés elérése céljából egymással közvetlenül érintkezhetnek. Amennyiben szóbeli véleménycsere az egyetértés elérése érdekében célszerűnek látszik, úgy az ilyen véleménycsere lefolytatható olyan bizottságban, amely a Szerződő Államok illetékes hatóságainak képviselőiből áll.

26. Cikk

Tájékoztatáscsere

(1) A Szerződő Államok illetékes hatóságai kölcsönösen meg fogják adni az Egyezmény rendelkezései vagy a Szerződő Államoknak az Egyezményben érintett adókra vonatkozó belső jogszabályai végrehajtásához szükséges tájékoztatást, amennyiben az általuk előírányzott adóztatás nem ellentétes az Egyezménnyel. A kölcsönös tájékoztatást az 1. Cikk nem korlátozza. A Szerződő Államnak a kapott tájékoztatást titokban kell tartania, ugyanúgy, mint az ennek az Államnak belső jogszabályai alapján kapott tájékoztatást és csak olyan személyeknek vagy hatóságoknak (beleértve a bíróságokat és az államigazgatási szerveket) lehet hozzáférhetővé tenni, amelyek az Egyezmény alá eső adók kivetésével vagy beszedésével, ezen adók érvényesítésével és az azokra vonatkozó perléssel, vagy az ezekkel az adókkal kapcsolatos jogorvoslatra vonatkozó határozatokkal foglalkoznak. Ezek a személyek vagy hatóságok csak ilyen célokra használhatják fel a tájékoztatást. Nyilvános bírósági tárgyalásokon vagy bírósági határozatokban a tájékoztatást hozzáférhetővé tehetik.

(2) Az [\(1\) bekezdés](#) rendelkezései semmi esetre sem értelmezhetők úgy, mintha azok az egyik Szerződő Államot köteleznék:

a) olyan államigazgatási intézkedések hozatalára, amelyek ennek vagy a másik Szerződő Államnak a jogszabályaitól és az államigazgatási gyakorlatától eltérnek;

b) olyan tájékoztatás adására, amely az egyik vagy a másik Szerződő Államnak a jogszabályai szerint vagy rendes államigazgatási gyakorlatában nem szerezhető be;

c) olyan tájékoztatás adására, amely szakmai, üzleti, ipari, kereskedelmi vagy foglalkozási titkot vagy üzleti eljárást tárna fel, vagy amelynek a közlése ellentmondana a közrendnek (ordre public).

27. Cikk

Diplomáciai vagy konzuli képviselők tagjai

Az Egyezmény nem érinti a diplomáciai vagy konzuli képviselők tagjainak adózási kiváltságait, amelyek a nemzetközi jog általános szabályai szerint vagy külön egyezmények rendelkezése alapján őket megilletik.

28. Cikk

Hatálybalépés

(1) A Szerződő Államok Kormányai értesítik egymást, amikor az Egyezmény hatálybalépéséhez szükséges alkotmányos követelményeknek eleget tettek.

(2) Az Egyezmény az [\(1\) bekezdésben](#) említett értesítések közül a későbbinek a kelte után 60 nappal lép hatályba és rendelkezései hatályosak lesznek:

a) az olyan jövedelemre, amely az Egyezmény hatálybalépésének évét közvetlenül követő január 1-jén vagy később keletkezett;

b) az olyan vagyona, amely után az adót az Egyezmény hatálybalépésének évét közvetlenül követő második naptári évben vagy később vetik ki.

(3) A Magyar Királyság és a Svéd Királyság között az egyenesadók tekintetében a kettős adóztatások elhárítása tárgyában Budapesten 1936. június 17-én aláírt Egyezmény a jelen Egyezmény hatálybalépésével megszűnik és ezzel hatályát veszti az olyan jövedelemre és vagyona, amelyre e cikk [\(2\) bekezdésének](#) rendelkezései szerint a jelen Egyezmény nyer alkalmazást.

29. Cikk

Felmondás

Az Egyezmény határozatlan ideig marad hatályban, de hatálybalépése napjától számított ötéves időszak lejárta után kezdődő bármely naptári év június 30. napján vagy az előtt bármelyik Szerződő Állam Kormánya diplomáciai úton írásbeli értesítést adhat a felmondásról a másik Szerződő Állam Kormányának.

Ebben az esetben az Egyezmény hatályát veszti arra a jövedelemre, amely az ilyen értesítés adásának évét közvetlenül követő január 1-jén vagy később keletkezett, és arra a vagyona, amely után az adót az ilyen értesítés küldésének évét közvetlenül követő második naptári évben vagy később vetik ki.

Ennek hitelül a kellő felhatalmazással rendelkező alulírottak az Egyezményt aláírták és azt pecsétjükkel ellátták.

Készült Stockholmban, 1981. október 12-én, két példányban, angol nyelven.

JEGYZŐKÖNYV

A kettős adóztatás elkerülésére a jövedelem- és a vagyoadók területén a Magyar Népköztársaság Kormánya és a Svéd Királyság Kormánya közötti Egyezmény mai napon történt aláírásával egyidejűleg alulírottak megállapodtak a következő rendelkezésekben, amelyek az Egyezmény szerves részét alkotják;

1. A 2. Cikk [\(3\) bekezdéséhez](#)

Az Egyezmény 2. Cikke [\(3\) bekezdésének a\) pont \(i\) alpontjában](#) feltüntetett, jelenleg létező magyar jövedelemadók a következők:

a) az általános jövedelemadó;

b) a szellemi tevékenységet folytatók jövedelemadója; és

c) a háztáji és kiegészítő gazdaságok jövedelemadója.

Az Egyezmény 2. Cikke [\(3\) bekezdésének a\) pont \(ii\) alpontjában](#) feltüntetett jelenleg létező magyar nyereségadók a következők:

a) a társasági adó;

b) az állami vállalatok nyereségadója.

2. Az 5. Cikk [\(1\) bekezdéséhez](#)

Megállapítást nyert, hogy az „üzleti berendezés” kifejezés magában foglalja a termelőberendezést is.

3. A 10. Cikk [\(2\) bekezdésének a\) pontjához](#)

Külföldi részvétellel működő gazdasági társulások a Magyar Népköztársaságban közkereseti társaság formájában is létrehozhatók. Ha egy társulás ebben a formában jön létre, úgy a 10. Cikk rendelkezései alkalmazandók, megfelelő módon, a társulás által fizetett osztalékra.

Ennek hiteléül a kellő felhatalmazással rendelkező alulírottak e Jegyzőkönyvet aláírták.

Készült Stockholmban, 1981. október 12-én, két példányban, angol nyelven.